



Likestillings- og
diskrimineringsombudet

Vår ref.:

11/2115

Dato:

10.11.2012

Brudesalongen bryter ikke plikten til universell utforming

Ombudet kom til at en virksomhet ikke bryter plikten til universell utforming i diskriminerings- og tilgjengelighetsloven § 9, da virksomheten utbedret inngangspartiet til sine lokaler.

Virksomheten holdt til i lokaler hvor det var trapp i inngangspartiet, noe som gjorde at kunder som er rullestolbrukere ikke kom inn i lokalet. Virksomheten utbedret inngangspartiet sitt slik at det ble trinnfri adkomst.

Saksnummer: 11/2115.

Dato: 09. oktober 2012.

Lov: Diskriminerings- og tilgjengelighetsloven § 9.

OMBUDETS UTTALELSE

Sakens bakgrunn

Likestillings- og diskrimineringsombudet bygger på partenes skriftlige redegjørelser i sin fremstilling av sakens bakgrunn.

Likestillings- og diskrimineringsombudet har mottatt en klage på at inngangspartiet til Brudesalongen i Kongegata 33 i Larvik er utformet slik at bevegelsehemmede ikke kommer inn i lokalene til virksomheten. Vedlagt klagen var et bilde av virksomhetens inngangsparti. Bildet viser at det er ett stort og høyt trappetrinn/ plattning i inngangspartiet.

Innehaver av Brudesalongen orienterte ombudet på telefon om at det var en større prosess å sikre universell utforming av inngangspartiet, da flere andre virksomheter har sitt inngangsparti i samme bakgård/ tun. Virksomhetene var i dialog med gårdeier. Den 25. april 2012 tok innehaver på nytt med ombudet og kunne orientere om at inngangspartiet nå var utbedret.

Etter utbedring har innehaveren også tatt kontakt med klager og oppfordret vedkommende til å komme på befaring. Klager mener at de har valgt en god løsning med å heve nivået på hele gårdsplassen for å unngå hindringer på inngangspartiene i dette bygget. Klager mener at løsningen som er valgt fungerer og påstår at det nå er full tilgjengelighet til disse lokalene for rullestolbrukere. Han har også sendt inn bilder av inngangspartiet etter utbedring.

Rettslig grunnlag

Ombudet har kompetanse til å gi uttalelse om et forhold er i strid med diskriminerings- og tilgjengelighetsloven (dtl), jf. diskrimineringsombudsloven § 3 tredje ledd, jf. § 1 annet ledd nr. 3.

Denne saken reiser spørsmål om virksomheters plikt til å sikre universell utforming etter dtl § 9. Dtl § 9 tredje ledd pålegger offentlige og private virksomheter rettet mot allmennheten en plikt til å sikre universell utforming av virksomhetens alminnelige funksjon.

Med universell utforming menes tilrettelegging av hovedløsningen i de fysiske

forholdene slik at virksomhetens alminnelige funksjon kan benyttes av flest mulig, jf. § 9 andre ledd. Dette betyr at virksomhetens fysiske fasiliteter som skal benyttes av allmennheten, skal tilrettelegges på en slik måte at flest mulig kan benytte disse. Det er hovedløsningen som skal være gjenstand for tilretteleggingen. Det vil derfor i utgangspunktet være i strid med bestemmelsen at det lages egne innganger, områder eller lignende for bestemte grupper.

Plikten til universell utforming rekker så langt det ikke medfører en uforholdsmessig byrde for virksomheten, se § 9 tredje ledd. Ved den konkrete uforholdsmessighetsvurderingen vil den positive effekten og viktigheten av tilretteleggingen måtte veies mot kostnader og andre former for belastning tilretteleggingen medfører.

Lovgiver har bestemt at det særlig skal legges vekt på tilretteleggingens effekt for å nedbygge funksjonshemmende barrierer, om virksomhetens funksjon er av offentlig art, de nødvendige kostnadene ved tilretteleggingen, virksomhetens ressurser, sikkerhetsmessige hensyn og vernehensyn. Det kan også legges vekt på andre forhold.

Dersom ombudet kommer til at det er en uforholdsmessig byrde å sikre universell utforming, betyr ikke det at virksomheten kan la være å foreta seg noe. Virksomheten er uansett forpliktet til å jobbe for best mulig tilgjengelighet for personer med nedsatt funksjonsevne.

Etter diskriminerings- og tilgjengelighetslovens § 13 vil det være opp til innklagede å sannsynliggjøre at det ikke har forekommet diskriminering i strid med loven, dersom det foreligger omstendigheter som gir grunn til å tro at diskriminering har skjedd.

Ombudets vurdering

Brudesalongen i Larvik er en virksomhet som har plikt til å sikre at virksomhetens hovedløsninger er universelt utformet etter dtl § 9. Virksomheten har derfor plikt til å tilrettelegge inngangspartiet som skal kunne benyttes av allmennheten på en slik måte at flest mulig, uavhengig av individuelle forutsetninger, vil ha tilgang til virksomhetens tjenester og service.

Ombudet tar ikke stilling til om virksomheten som sådan er universelt utformet. Det ombudet skal ta stilling til er om de påklagede forhold hos Brudesalongen tilfredsstillende til

universell utforming. En virksomhet som har adkomst kun via en inngang med trappetrinn, anses ikke som universelt utformet.

I denne saken har innehaver av Brudesalongen redegjort for at de sammen med de andre virksomhetene i gården er i dialog med gårdeier om å finne en god felles løsning for å sikre tilgjengelighet for personer med nedsatt bevegelsesevne. Den 25. april 2012 fikk ombudet tilbakemelding om at inngangspartiet nå var utbedret. Ombudet har mottatt bilder fra klager som viser at inngangspartiet til Brudesalongen ikke lenger har fysiske hindre som begrenser tilgjengeligheten for rullestolbrukere. Også klager er enig i at utbedringene og den valgte løsningen sikrer god tilgjengelighet for rullestolbrukere.

Ombudet mener at det er positivt at Brudesalongen har utbedret sitt inngangsparti slik at den også er tilgjengelig for personer med nedsatt funksjonsevne. På bakgrunn av de foretatte utbedringer av inngangspartiet, mener ombudet at inngangspartiet til Brudesalongens nå på en tilfredsstillende måte sikrer tilgjengelighet for rullestolbrukere.

Konklusjon

Likestillings- og diskrimineringsombudet konkluderer med at Brudesalongen ved utbedring av sitt inngangsparti, ikke handler i strid med kravet til universell utforming, jf diskriminerings- og tilgjengelighetsloven § 9 tredje ledd.